

סוד הלחם והכוכבים

סיפורו של שמואל האמורתי:
כיצד מצוה של מתן בסתר מנצחת את הגורל?

וצדקה תציל ממות

שְׁנֵי חֲכָמִים, שְׁתֵּי דַרְכִּים

אַבְלֵט (חֲכָם גוֹי):
קוֹרֵא בְּכוֹכְבִּים. מֵאֲמִין
שֶׁמָּה שֶׁכָּתוּב בְּכוֹכְבִּים זֶה הַגּוֹרֵל
הַמְּחַלֵּט, וְאִי אֶפְשָׁר לְשַׁנּוֹת כָּלוּם.

שְׁמוּאֵל הָאֲמוּרָא (חֲכָם יְהוּדִי):
מֵאֲמִין בִּה' הַגָּדוֹל! אָדָם יָכוֹל לְשַׁנּוֹת
אֶת גּוֹרְלוֹ עַל יְדֵי בְּחִירָה חֲפָזִית
וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. ה' אוֹהֵב וּמַשְׁגִּיחַ.

יום אחד, בדרך...

שמואל ואבליט ישובו יחד וראו שני אנשים
הולכים לקראת הדרך. השמש זרחה,
והשגחת ה' היתה על העולם כלו.

הַתַּחֲזִית הַמַּפְחִידָה שֶׁל אֲבֵלֶט

אֲבֵלֶט הַבֵּיט בַּכּוֹכָבִים וְאָמַר בְּבִטָּחוֹן: אֶתָּה רוֹאָה אֶת הָאִישׁ הַזֶּה?
חֵס וְשָׁלוֹם, הַכּוֹכָבִים אוֹמְרִים שֶׁהוּא יָמוּת בַּדֶּרֶךְ וְלֹא יַחְזֹר חַי!

הַתְּשׁוּבָה הַמְּאִירָה שֶׁל שְׁמוּאֵל

שְׁמוּאֵל לֹא נִבְהֵל, חִיָּק וְאָמַר: אִם הוּא יְהוּדִי - הוּא
יִחְזֹר וְיִחְקֶה! יֵשׁ לוֹ בְּחִירָה חֲפָשִׁית וּמִצּוֹת.
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא גָּדוֹל יוֹתֵר מִכָּל הַכּוֹכָבִים.

מי צודק? ממתנים לראות...
הזמן עבר. השמש התחילה
לרדת. האם האיש ינערת.
האם האיש ינצל בעזרת ה' ? או
שזהכוכבים של אבליט ינצחו?

הוא חָזַר! חַי וְשָׁלֵם!

פְּתָאוֹם, הֵם רוֹאִים אֶת אוֹתוֹ אָדָם
צוֹעֵד בַּחֲזָרָה, בָּרִיא וְשָׂמֵחַ! אֲבֵלֵט
הָיָה בְּהֶלֶם מַחֲלָט. הַגּוֹרֵל נִשְׁבֵּר!

מָה עֲשִׂיתָ נְשֶׁה־צִיל אוֹתְךָ?

נְשִׁמוּאֵל קָרָא לְאִישׁ: אֲבִלֵּט יָדַע מָה הוּא אוֹמֵר עַל
מַחְלָה. אִם חֲזַרְתָּ חַי, בּוֹדֵאִי עֲשִׂיתָ מִצְוָה עֲצוּמָה
וְהָ עָשָׂה לָךְ גַּם! בּוֹא וְסִפֵּר לִי.

הַסֹּד מִתְגַּלֶּה: סְעוּדַת הַחֲבֵרִים

הָאִישׁ סִפֵּר: כָּל יוֹם אָנִי וְחֲבֵרֵי נוֹהֲגִים מִנְהָג: כָּל אֶחָד לֹקֵחַ פֶּת לֶחֶם מִשְׁלוֹ,
וְאֵנוּ שְׁמִים יַחַד בְּמֵאָגֶר מְשַׁתֵּף וְאוֹכְלִים כָּלֵנוּ יַחַד כְּמִשְׁפָּחָה.

הָעָנִי שֶׁלֹּא הָיָה לוֹ כָּלֹם

הַיּוֹם חָסַר לְאַחַד הַחֲבֵרִים לֶחֶם.
לֹא רָצִיתִי שֶׁהוּא יִתְבַּיֵּשׁ.

חֲשַׁנְתִּי שֶׁכַּאֲשֶׁר יֵאָסְפוּ אֶת
הַלֶּחֶם - יֵרְאוּ שִׁדְּדֵי רִיקוֹת, וְהוּא
יִהְיֶה נְבוֹךְ מֹל כָּלָם.

מַחֲשָׁבָה מֵהִירָה שֶׁל חֶסֶד

כִּדִּי שֶׁלֹא יִתְבַּיֵּשׁ, הוֹסַפְתִּי לָחֶם נוֹסֵף מִנְּשָׁלִי, וְשִׁמְתִּי
לוֹ בִּסְתֵר בְּתוֹךְ הַיָּד בְּלִי שֶׁאֶף אֶחָד יִרְגִּישׁ.

לְקַחַת וְלִתֵּת - מִבְּלִי לְבַיֵּשׁ

כשבאתי לאסוף את הלחם ממנו, עשיתי את עצמי כאלו אני אוסף לחם
ששייך ממִשׁ לו! כך לא היה לו במה להתבִּישׁ, והוא שמח.

גְּלוֹי סוּד הַהֶצְלָה!

נִצֵּל מִמָּוֶת

נִצֵּל מִבּוֹנָשָׁה

שְׁמוּאֵל שָׁמַע וְאָמַר בְּשִׂמְחָה: עֲשִׂיתָ מִצְוַה גְּדוֹלָה! עֲשִׂיתָ צְדָקָה בִּסְתֹר וְהִצַּלְתָּ אֶת חֲבִירְךָ
מִבּוֹנָשָׁה (נִשְׁהִיָּא כְּמוֹ מָוֶת). לָכֵן זָכִיתָ בְּרַחֲמִים וְנִצַּלְתָּ!

וְצִדְקָה תְּצִיֵּל מִמִּינוֹת

מֵאֵז קָבַע שְׁמוֹאֵל הָאֶמּוֹרָא אֶת הַכָּלֶל: מַעֲשֵׂה חֶסֶד נֶשֶׁל
יְהוּדִי, הַנֶּעֱשֶׂה בַּסֵּתֶר וּמִתּוֹךְ רְגִישוֹת לְחֵבֶר, בּוֹקֵעַ אֶת כָּל
הָרְקִיעִים וּמֵבִיא רַחֲמִים גְּדוֹלִים מֵאֵת ה'!

וְמָה מִכָּאן לַחַיִּים שְׁלָנוּ?

- כְּשֶׁאֵנוּ תוֹרְמִים לְקַפֵּת
צְדָקָה בַּסֵּתֶר.
- כְּשֶׁאֵנוּ עוֹזְרִים לְחֵבֶר
שֶׁקְנִשָּׁה לוֹ מִבְּלִי שְׂאֵף אֶחָד
יֵרָאֶה וּמִבְּלִי לְבִיִּשׁ.
- ה' אוֹהֵב אוֹתָנוּ, שׁוֹמֵר עָלֵינוּ,
וְהַמְצוֹת שְׁלָנוּ מְאִירוֹת אֶת
כָּל הָעוֹלָם!

